

ЗДРАВКО СРЕБРОВЪ

Едно печатно севлиево евангелие от 1865 година

Изучаването на по-старата ни и от по-късни времена веществена и духовна култура ще бъде напълно достъпно, може би, за едно по-друго време, когато голѣмитѣ проблеми отъ политически и социаленъ характеръ бждатъ въ основнитѣ имъ и главни линии разрешени за българската държава.

Ние можемъ само да предусѣщаме онова голѣмо възраждане на оригиналната българска култура, чиито златни залежи почиватъ все още въ праха на недобре проученото ни историческо минало.

Въ нашитѣ малки градове, които въ време на робство сж запазвали своя самобитенъ български образъ, се криятъ паметници на културенъ и националенъ подвигъ, който едно по-дълбоко разбиращо и по-вѣрно чувстващо поколѣние отъ бждещето ще оцени напълно.

Такъвъ паметникъ на горещо родолюбие, на високо културно съзнание, облѣчено въ одеждитѣ на прастарата българска скромность, е преведеното и издадено „на чистъ български езикъ“ евангелие на попъ Ненчо Несторовъ Севлиевецъ.

Мжчно е днесъ съ нашата модерна мърка за ценность да отмѣримъ голѣмината на подвига на този скроменъ, но забележителенъ севлиевецъ. Ние само смжтно можемъ да си представимъ, каква огромна воля за дѣло и какво упорито и вдъхновено усилие сж били нуждни при тогавашнитѣ условия, за да се работи отговорно и съ размах на културния творецъ на ценности. Отъ предговора на попъ Ненчо Несторовъ